

Nr 429.

Av herr **Laurén**, *angående omfattningen av frihet från skatteplikt för fastigheter enligt kommunalskattelagen.*

1928 års kommunalskattelag utvidgade i många fall skattskyldigheten för kronans som för enskildas fastigheter i de fall dessa varit undantagna från skatteplikt, och såsom allmän regel torde man kunna säga, att förut fria bostadsfastigheter numera äro skattepliktiga. Men undantagen hava vid tolkningen av lagen blivit flera än vad riksdagen torde avsett. Enligt anvisningarna är en prästgård skattepliktig under det att den intill liggande lärarbostaden, ifall den är belägen på samma tomt som skolhusbyggnaden, är skattefri. Uttrycket »för driftens omedelbara behov» har beträffande kommunikationsverkens fastigheter tolkats så, att ett område inköpt för en tänkt framtida bangårdsutvidgning blir fritt. Finnes på området en byggnad bebodd av en banmästare och en stationskarl blir även byggnaden fri, ifall den förstnämnda bostaden är störst. Bor däremot en kontorsskrivare i den större bostaden äro både marken och byggnaden skattepliktiga. Banmästarebostaden betraktas nämligen som »vaktstuga». Då skattskyldigheten skall prövas varje år kan en dylik fastighet ena året vara skattefri och det andra skattepliktig. Är området obebyggt men uthyrt till någon person som sedermera därå uppför ett magasin, blir marken ändå skattefri emedan byggnaden anses ersätta järnvägens godsmagasin.

Järnvägshotellen anses tjäna driftens omedelbara behov, även om det kan påvisas att de, sedan restaurangvagnar införts i de flesta tågen, numera frekventeras till övervägande del av ortsbefolkningen och minst av de resande.

Såsom norm för beskattningen borde vara att varje markområde som är utarrenderat eller byggnad, uthyrd mot vederlag eller mot avdrag å lön, borde vara skattepliktig. Ett dylikt stadgande skulle förenkla både tolkningen och taxeringen i hög grad. Att nu komma med ett detaljerat förslag till dessa ändringar låter sig dock icke göra utan böra de här ovan anmärkta förhållandena beaktas vid en eventuell revision av kommunalskattelagen. Därföre hemställes,

att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att ovan berörda synpunkter måtte beaktas vid en blivande revision av kommunalskattelagen.

Stockholm den 23 januari 1935.

Erik Laurén.